

is geschied, behoort hij alles te vergeten, wat hij daar heeft gehoord of gezien.

GENEES-INRICHTINGEN VAN „NATUURGENEESKUNDIGEN.” — De hoogste rechtbank op administratief gebied in Duitschland, het „Oberverwaltungsgericht”, heeft een beslissing genomen, die van groot gewicht is, omdat daardoor het toenemen der „sanatoria” van natuurgeneeskundigen, met al hun verkeerdheden op het gebied van ziekenbehandeling en zedelijkheid, belangrijk zal worden beperkt. De vergunning tot oprichting van een particuliere ziekeninrichting zal nl. kunnen worden geweigerd, als de ondernemer niet kan aantonen, dat iedere zieke vóór zijn toelating door een arts wordt onderzocht tot het stellen van een diagnose. Het aantal geneeskundigen nu, dat zich tot samenwerking met kwakzalvers verlaagt, is op verre na niet toereikend om in de behoeften der „natuurgeneesinrichtingen” te voorzien (*Münch. med. Wochenschr.*).

VERMINDERDE TOEVLOED VAN GENEESKUNDIGEN IN NOORD-AMERIKA. — Het aantal studenten in de geneeskunde in de Vereenigde Staten is sedert 20 jaren niet zóó laag geweest als in 1910—11; het bedraagt slechts 20000, en is sedert 1904 met één vierde afgenomen. De scholen der „dissenters” (homoeopathen enz.) hebben de helft hunner leerlingen verloren. Ook vermindert de liefhebberij der dames om arts te worden sterk. In één jaar tijds zijn van de 133 geneeskundige scholen 13 opgeheven. Dat zullen wel de slechtste zijn, zoodat men kan verwachten, dat na verloop van jaren Noord-Amerika niet meer het jachtgebied van geneeskundige zwendelaars zal zijn, gelijk voorheen (*Deutsche med. Wochenschr.*). PINKHOF.

INGEZONDEN.

METHYLALCOHOL.

I.

In verband met de waarschuwing aan het slot van de mededeelingen van dr. schoo omtrent „de geheimzinnige ziekte in het toevluchtsoord te Berlijn” meen ik te moeten herinneren aan het bestaan van de wet van den 30sten December 1910, *Staatsblad* n°. 377, houdende bepalingen omtrent het belasten van houtgeest. Volgens mij ter bevoegde plaatse gegeven inlichtingen wordt hier te lande geen houtgeest of methylalcohol vervaardigd; mocht men nochtans hiertoe overgaan, dan kan men dit volgens genoemde wet niet anders doen dan met toestemming van de Koningin, zoodat men er van op aan kan, dat streng toezicht op die fabricatie zou worden uitgeoefend, terwijl dan tevens een accijns zou worden geheven van f 0.90 per liter (à 50 pCt.), evenhoog als voor aethylalcohol. Op het oogenblik wordt in ons land de benodigde houtgeest ingevoerd uit het buitenland en wordt hij belast met een invoerrecht van f 1.87 per liter. De handelswaarde van houtgeest of methylalcohol

is ongeveer f 0.50, die van aethylalcohol f 0.20 per liter; met het invoerrecht kost een liter methylalcohol f 2.37 en met den accijns van f 1.80 een liter aethylalcohol f 2.—; vervalsching van aethylalcohol met methylalcohol zou derhalve geldelijk nadeel voor den vervalscher opleveren. Volgens de wet kan voor houtgeest voor fabriekmatige doeleinden benoodigd vrijdom van invoerrecht verleend worden; men zou dus beducht kunnen zijn voor gevaren hieruit voortkomende; dit verleenen van vrijdom geschiedt echter onder de noodige voorzieningen tegen misbruik bij algemeenen maatregel van bestuur vastgesteld.

Op grond van het voorafgaande komt het mij voor, dat er ten onzent weinig of geen gevaar bestaat voor het optreden van de „geheimzinnige ziekte”.

Amsterdam, 15 Januari 1912.

H. G. RINGELING.

II.

In het nummer van 13 Jan. schrijft dr. H. J. M. SCHOOT, dat methylalkohol voor allerlei technische doeleinden wordt gebruikt, waarbij gevaar voor vergiftiging bestaat. Zoo wordt er haarwassching mede gemaakt, die reeds oogafwijkingen bij de gebruikers heeft tot stand gebracht. In het Formularium Medicam. Nederl. komt de lotio contra pediculosin voor, een praeparaat bereid met 200 gram methylalkohol. Van dit haarwater wordt in de fondspraktijk een groot gebruik gemaakt.

Zijn er gevallen van vergiftiging bekend, dan is het zeer gewenscht, dit praeparaat zoo spoedig mogelijk uit het Formularium te doen verdwijnen.

Amsterdam, 15 Januari 1912.

L. VOS.

WEDERWOORD OP DR. MUSKENS' NASCHRIFT.

Dr. MUSKENS vraagt: „welke dan wel de richtige weg is voor den specialist „om het goed recht van een jong vak met feiten te bewijzen, nu zelfs „integrale jaarrapporten bij de algemeene chirurgen geen genade blijken te „kunnen vinden”.

Naar mijn meening zal die weg een andere moeten zijn dan hij bij het schrijven van zijn antwoord gevolgd heeft:

Zoo vinden wij herhaald, dat „het integraal verslag uitdrukkelijk gold de „groot- en kleinherzenoperaties” — (ten getale van 16 op 10 gevallen) — „met uitsluiting der in dat jaar verrichte operaties aan ruggemerg en *periphere zenuwen*”. Maar in werkelijkheid bevat het verslag vier trigeminus-gevallen, terwijl onder de zes dan nog overblijvende slechts éénmaal in de pia en éénmaal tot onder de pia geopereerd werd. Of in deze zes gevallen meer dan eenmaal geopereerd werd, blijkt uit het integraal-verslag niet; integendeel niet één enkel woord wijst daarop.

Dr. MUSKENS noemt mijn kritiek een *verhandeling*, breeder opgezet dan de zijne, en verwijt mij op dien grond de nog grootere korthed der casuïstische mededeelingen. Maar het moet hem toch wel duidelijk zijn geworden, dat